25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6716 — 7 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1908 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 17 ՄՈՒՀԱՐՐԷՄ 1326 — 20 Février 1908 — 25me année № 6716

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱԻԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 100 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Ֆրf.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽՕՐԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ

10 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

آروللا
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیانه
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons|ple, Galata

10 PARAS

ԻԹԽԱՆ ՄԱՔՍ
ԵՒ
ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԵՒԵՂԵՑԻՆԵՐ

Արեւելեան եկեղեցիներու պահպանողականութիւնը և կրօնասիրութիւնը.— Կրօնքի ազդեցութիւնը գործնական կեանքին վրայ. արտաքին բարեպաշտութիւն, պահք և աղօթք. Ճշմարիտ ձգտումն եկեղեցին չազդր բարոյականին վրայ. Բարեգործութեան նուազութիւնը.— Արեւելցիներու հոգեկան կարողութիւնները. արեւմտեան գործնական են, Արեւելեան տեսական։

Իլհան Մաքս խօսելով արեւելեան եկեղեցիներու առանձնայատկութեանց մասին կը յայտարարէ թէ անոնք ընդհանրապէս չափազանց պահպանողական են, հին ուանդութեանց ջատագոս, եկեղեցական վարչական կարգերու և նոյն իսկ ղգեստներու, անօթներու և սովորութեանց պահպանմին համար չերմ նախանձախնդրութիւն կը ցուցնեն։ Այս եկեղեցիներուն մէկ գործածական ամէնէն հզօր փաստը և հեղինակութիւնը հնութիւնն է։ Եթէ ըմբռնում մը, սովորութիւն մը հին է, անոր նուիրագործուած և անփոփոխելի կը համարուի։ Հեղինակ կը գովէ կաթոլիկ եկեղեցին յայտարարելով թէ ան ո՛չ միայն ծէսերն ու սովորութիւնները, այլ նոյն իսկ դաւանական բնոյթ ունեցող մեկնութիւնները բռնութեամբ և ոգեղէնութեամբ մեռցուցած է, այնպէս որ ներկայ կաթոլիկ եկեղեցին իրաւունք չունի ոեւէ նորութիւն մտցնելու։ Ուրիշ կողմանէ Արեւելեան եկեղեցիները ամէն տեսակ նորամուծութեանց դէմ են, ամէն նորութիւն կը համարեն ուրացութիւն։ Ասոր համար ալ Արեւելեան եկեղեցիները, կ'ըսէ Իլհան Մաքս, հանրային բարոյականին և կեանքին վրայ չատ մեծ ազդեցութիւն չունին։ Ո՛չ միայն մասնաւոր անհատներ այլ նաեւ ընկերական կեանքի ամէն ասպիճանի վրայ գտնուղներ կրօնական իրենց դիրքերուն մասին չերմ հետաքրքրութիւն կը ցուցնեն և այդ խնդիրներով կը զբաղին։ Բիւզանդական կայսրութեան միջնադարի Գալլիպոլիա և Կոստանդնի մեծէն սկսեալ չատ մը Թագաւորներ ասպետական ոգիով կը հակէին դէպի վանականութեան մասնագէտի մը չափ զբաղած են։ Սակայն արեւելեան եկեղեցիներուն բարեպաշտութիւնը արտաքին կը համարի հեղինակը ինքը կը խոստովանի թէ միտքն ալ հարիւրէն երկու մարդ կը հասկանայ իր կրօնական արդիւնքը կը համարի եկեղեցական չքեղ, մեծահանդէս ծէսերն և ճոխ ու չատ զարդարանքներն ու յարդարանքները։ Հեղինակը մանաւանդ կը չեշտէ Օրթոտոքս եկեղեցւոյ արտաքին եկեղեցական կանոնադրութիւնն և փառասէր ու ակնախոհ Թափօրներուն և եկեղեցական հանդէսներուն ատած կարեւորութիւնը և կը հետեւցնէ որ արեւելեան եկեղեցիներուն մէջ ներքին քրիստոնէական կեանքը կը պակսի։ Ս. Աստուածածնի պատկերներուն վրայ Ռուսիոյ մէջ, առասպելական հարատեւութիւններ կան և կրնան այժմեան մրլիոնատէրերուն նախանձը չարժել, գանձանոցներուն մէջ կան զգեստներ որոնք ամբողջովին մարգարտահիւսուած են։ Ռուսական եկեղեցիներուն խորհրդ ալ ոսկեզօծ անօթներուն համար կը գերազանցէ Յունաստան, այնչափ ալ այս վերջինը բարեգործութեամբ գերազանց է առաջինէն։ «Առաջ բացայայտ կ'երեւայ կաթոլիկ հետաքրքիր մեծ ղօրութիւնը, եկեղեցիկ բաժնատուներուն հանդէպ» կը յարէ հեղինակը։ Եկեղեցի բանալով քանակաւոր իշխան Մաքս կը հաստատ մի միայն կաթոլիկ եկեղեցին, և միւս բոլոր եկեղեցիները անոր հերձուածները կը համարի։ Բաց ի սակից, չենք կարծեր որ այլեւս կաթոլիկ եկեղեցին իրաւունք ունենայ պարծենալու իր «անդրանիկ դստեր» հետաքրքրութեամբ և հետաքրքով, երբ մէկ կողմէն հեղինակը՝ ինք կը խոստովանի թէ միաբանայի մէջ հարիւրէն երկու մարդ կը հետաքրքրուի իր կրօնական պարտականութիւններով, և միւս կողմէ Վալաքիոսեան, Քոնգի, Ռուվիեի, Սաբինի, Բլէմանսոյի հայրենիքը կաթոլիկութեան և Պապական եկեղեցւոյ համար երեք այս գովեստին արժանի քայլ մը չեն ստած վերջին տարիներս։ Ինչ որ կաթոլիկ բրոֆէտորը կը մտածէ Արեւելեան եկեղեցիներուն մասին, նոյն բաներով բնորոշական եկեղեցին կը մեղադրէ կաթոլիկ եկեղեցին, յայտարարելով որ ան քրիստոնէութիւնը արտաքին ձեւապաշտութեան վերածած է և ներքին քրիստոնէական կեանք չի մշակեր նոյն իսկ գիտութեան ընթացքը խափանել և մարդկային քաղաքակրթութեան կրօնական անձուկ ըմբռնումներով սահմանափակ չրջանակ մը քաշել կ'ուզէ։ Հայ եկեղեցւոյ մէջ ալ այժմ դժգոհութիւնը թէեւ ընդհանրապէս գերիշխող է, բայց մենք ո՛չ միւս մեծ եկեղեցիներու ճոխութեանն ու կռապաշտութեան հետեւորդ պատկերապաշտութիւնն ու անխոչականութիւնն ունինք և ոչ ալ մեր եկեղեցին ալխարհիկ ժողովրդի մը ձեռն ու կերպարանքն ունի։ Դիավելի միջին ճամբան կը պահենք, բայց դեռ չատ պէտք ունինք քրիստոնէական բարոյական կենսականութեան, քրիստոնէութիւնը գործնական կեանքի վերածելու, և այս տեսակէտով կրնանք միւս եկեղեցիներէն օգտուիլ։

Հեղինակը խօսելով արեւելեան ազգերու հոգեկան առանձնայատկութեանց վրայ կը գովէ անոնց մտաւոր փայլուն ընդունակութիւնները և երեւակայութիւնը։ Ցոյնք հին առեներ արեւմտեան ժողովուրդները բարձր քաղաքակրթութեան անընդունակ կը համարին և իմաստասիրական խնդիրներ ըմբռնելու անկարող։ Արեւելեան և արեւմտեան ժողովուրդներու քաղաքակրթական ձգտումներուն միջեւ պատմական անցեալին մէջ միշտ բացայայտ տարբերութիւն մը նշմարուած է։ Արեւելցին իր վառ երեւակայութեամբ կը տիրէ դիւցազներական խնդիրներով ասուածաբանութեան վերաբերեալ հարցերով, արեւմտեան ընդհակառակը այնքան ասելի գործնական է, որքան արեւելցին տեսականն։ Արեւմտեան իր ամէն գործածութեանց մէջ ոյնին ինքնին կը հարցնէ. «Ինչ չամ ունի»։ Արեւմտեան եկեղեցիներ գրեթէ բնաւ դաւանաբանական խորին հարցերու արծարծման պատճառ չեն եղած, արեւելեան եկեղեցիներ ընդհակառակը նոյն իսկ Քրիստոսի «անեծքի» ծնունդն իսկ ուզած են բացատրել։ Արեւելքի մէջ ծնունդ առած պատնդները զուտ դաւանական խնդիրներ կը յուզեն, արեւմտեան աղանդները կամ հերձուածները գործնական նշանակութիւն ունեցող հարցերով կը զբաղին և կը ձգտին մարդոց և Աստուծոյ յարաբերութիւնը որոշելու, ինչպէս որ դոյն փորձած են Պելագիոնք, Բողոքականք և այլն։

ՏՕՔԹ. Յ. ԹՕՓՃԵԱՆ

Ա. ՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ
ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՏԱԿԱՆ ԴԵԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Վ.

Երբ չենքերու չինութեամբ քաղաքներ և գիւղեր կը կազմուին, իրարու հետ ցամաքէն հաղորդակցութեան համար անհրաժեշտ են ճամբաներ. եթէ երկրագունտին ամէն մասերուն մէջ հողային կազմուածքը նոյն չափ դիւրին էր միայն խճուղիներով իրարու միացնել դանոնք, բայց ճամբայ մը բանալու արգելքները չատ են։ Ինչպէս յայտնի է, այս հատուածին մէջ չպիտի խօսինք մ'ալ գործիքներուն նկատմամբ, որոնք հողային ելեւէջներու հարթութեան համար կը գործածուին, ա՛լ միայն ճանապարհաշինական ըլլալով դանոնք կ'առնենք։ Ներկուղիի անցքին մէջ երեք գլխաւոր պատահականութիւններ կը ներկայանան.— Ա. Լեռները, որոնց չղթաներն իսկ կը բացուին կամարաձեւ, երկաթուղիի գիծերը անցնելու համար և կը կոչուին փողուղի (tunnel)։ Աչխարհի ամէնէն երկար փողուղիները կը գտնուին Չուիցերիա, որոնք ճաքատարդիական հրաչալիքներ են, բայց ինչ մեծութիւն ալ ունենան, գործական մեծ մաս մը չունին քան երկու ծայրի կամարները, որ յղկուած քարերու չարքով մը կրնան գծուիլ։ Բ. Ձորերու և ճամբաներու վրայէ կառուցանելի քարէ կամարակամուրջները (viaduc)։ Ասոնք թէև գծագրական տեսէ կեղծ ներկայացներ, բայց կրնան գանազան ձեւով պատրաստուիլ ձորերուն խորութեանը հասմամբ, ինչպէս մէկ չարք ոտքերու վրայ հաստատուած յաղորդական նեղ կամուրջներ. սաորին չարքը կիսաչրջանակաձեւ կամարներ. երկրորդ չարքէ մը աւելի նեղ կամարներու. ի հարկին այս չենքերը կրնան աւելի բարձրանալ մինչ իրարու վրայ. այս չարքերու նպատակը վիաեիւին հաստատութեանը համար է, որոնց մեծագոյն մասը դարձեալ Չուիցերիոյ մէջ կրնանք տեսնել Ալպեանց չղթաներուն մինչեւ պատահած ձորերու հաստատութեանը համար, բայց այնպարի տպաւորիչ մեծագործը չինուած է Վէնեակի (3603 մեդր երկայնութիւն)։ Գ. Դետերը, որոնց անչրպետին միացման համար կը ձգուին կամարներ և փայտէ, քարէ ու երկաթէ կրնան չինուիլ։ Անհատական գծագրական յօրինուածքի հարաստութեան աղբիւր մը, որուն մէկ կը բովանդակուին ճարտարապետականք և ճարտարապետականը, երկաթագործականք և քանդակագործականը, որոնցմէ առաջինը կը թուենք, ա՛յ միայն երկաթուղիներու յատուկ, այլ նաև աչխարհի գանազան կողմերը ձգտած կամ կառուցուած մեծ ու փոքր կամարներու տեսակներ և օրինակներ, ամանց կազմական և գծագրական բացատրութիւններովը։

Դարձդարձի կամրջակ (Pont tournant).— Հողային արուեստական խորուրեան (ափազան) մը վրայ բոլորակ տախտակամած մըն է, որուն մէկ ծայրը կապուած է ի հարկին ընդհանուր միջոցը կապոյտ ներկուիլ։ Բ. Հաճիճեղբ.— Հօրիզոնական ուղղութեամբ գիծերու յարմարական ուղղութեամբ գիծերու համար։ Ասոնցմէ առաջինին մէկ ծայրը կ'անցնի ներկաշուղիի գիծը, որուն չորեքանկիւնի գիծը կ'անցնի ներկաշուղիի գիծը, որուն չորեքանկիւնի ձեւ մը միայն ունի և նեղ փոսերու կամ վտակներու վրայէն անցքի մը ամէնէն պարզ միջոցներն են։ Եթէ գետը լայն է, այն ատեն չինութիւնը ծաւքեր է, որուն իբր օրինակ մէկ կը բերենք Ջուռնալօսայի (Իւսմանիա), Դանուբի թեւերուն վրայ ձգուած երեք յաջորդական, նոյն տիպարով, կամուրջներէն մեծը, որ աչխարհի ամէնէն երկայն է (3850 մեդր)։ Դանուբի այդ թեւին հոսանքին ցամաքը թէ՛ ճաքնախտ և թէ տատանաւոր երկար գործիքներ կը գտնուին Զուիցերիա, որոնք քարէ մը ձեւացած կլոր կոթով մը չեն կրնար յիշեալ ձորերու վերի ծայրին մինչեւ խորդ կիսաչրջանակին վերջաւորութեան բուն գիծը կոր է և յաջորդական երկու բուներէն բարձրացող ձորերու ծայրերու միացման գիծը դարձեալ կոր՝ բայց ո՛չ բոլորովին չրջանակի ձեղ մը, որուն ամէնէն խոր մասէն մինչեւ տախտակամածին մէջտեղ գտնուած մասը գրեթէ երեք կառասմարի բարձրութիւն, իսկ մինչեւ ափերը կը դիպէր, որոնցմէ մէկը խոտոր հետաքրքրասիրտ, դրամարկղի մը կը նմանէր և փոքր փականք մը ունէր։ Այդ առարկան կը հետաքրքրէր զինքը... Նա որովհետեւ պղինձէ գլխավ բանալին քանի մանէք, գաղափարները ղուարթութեամբ կը խորհէր անոր վրայ։ Բանալին կը խոթէր փականքին մէջ ու դուրս կը բերուէր... Թուղթեր կային հոն... Անոնք չատ թանկագին ըլլալու էին, քանի որ մանաւանդ արկղամարի մը մէջ պահուած էին և անոր բանալին ալ այնքան կարեւորութիւն կ'ընծայէին։ Կրնար անոր մէջ ոչ ոքու ծանուցած ընել և թերեւս ծառայել իր սեփականի դիտաւորութեանց... Անմիջապէս ծրար մը կը չինէր այդ թուղթերով և անդամային լուացարանը կը դնէր զանոնք։ Գործին մէջ գործած առաւէն մինչեւ անառապահին անձնասպանութիւնը Լաթան առեն ունեցած էր այդ թուղթերը քննելու. ինչ պիտի ընէր զանոնք։ Կրնային իրեն վնասակար ըլլալ ատանք... Այդ իրիկուն դրկակ պիտի առներ... Թերեւս այդ թուղթերը ետ դարձնելուն չնորհիւ, որոնք քան տարեան աչխատութիւն կը ներկայացնէին, Օր. Սթանկէրսընի երախտագիտութեան արժանանար... Ամէն ինչ կարելի է այդպիսի ուղղի մը մէջ... Վերջապէս, ինչ որ ըլլար պատճառը, Լաթան դրկակ տարած էր Թուղթերը, ազատելու համար անոնցմէ։

Շարունակելի)

ԿԱՍԹՕՆ ԼԸՌՈՒ

ԼՐԱԲԵՐԻ ՄԷՋ ՏԱՐՕՐԻՆԱԿ ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ

ԴԷ ՍԵՆԵՒԱԿԻՆ ՏՈՒԱՄԸ

ԻԷ.

ՈՒՐ ԺՕԶԷՖ ՌՈՒԼԹԱՒԻԼ ԲՐԻԱՆ ԿՈՒԳԱՑ
ԻՐ ԲՈՎԱՆԴԱԿ ՓԱՌՔԻՆ ՄԷՋ

«Բոլորովին ապահովելու համար Լաթանի մարդասպան ըլլալուն վրայ, որ թացառութիւն կազմով մարդոցմէ ըլլալուն՝ անխորհուրդ կերպով չէր կարելի չարժիլ, ոեւէ գործեցի անոր դէմքը անհնել ուզելով։ Գատեւած էի աւոր համար։ կարծեմ թէ բանականութեանս չաւ կողմն է որ իր վրէժը լուծեց առ բանին համար թէ անթացառելի կալլերի դէպքեր ի վեր վատահաբար, հատասորէն ու վերջնապէս կրնան չեր բանականութեան վարդապետութիւնը և արդիականութեան կամ աստուածաբանական ու պատմական գիտութեանց արդիւնքներուն դէմ վահիկանի տուած վճիռները ա՛յ միայն ընդհանրական քրիստոնէական եկեղեցին, այլ նաեւ կաթոլիկ եկեղեցին անհամմատ աւելի վնասաբեր եղան և պիտի ըլլան։ Դատնական տեսակէտով որքան եկեղեցի մը անպատիժ ըլլայ այնքան լաւ է անոր համար։ Ինչ պէտք կայ օրինակի համար ընդունելու միջնադարեան լաւին եկեղեցւոյ Ս. Հոգւոյ բղխման մասին ըրած «ֆիլիոքսվե = filioque» յաւելումը, քանի որ այսօր ալ ոչ ոք կը զգալի նոյն իսկ Ս. Հոգւոյ Հօրմէն բղխելու մանրամասնութեամբ և պարագաներով։

Արեւելեան եկեղեցական համայնքներ առանձնայատկութիւններէն մէկն ալ բարեպաշտութիւնն ու ջերմեռանդութիւնն է։ Արեւելեան ժողովուրդները ընդհանրապէս չատ կրօնասէր են։ կրօնական կասկած և անհաւատութիւն խոտորէն կը դատապարտուի հոն։ Գիտնական բրօֆէսօրը իր այս բանները ապացուցանելու համար յատուկ կը բերէ յունարէն պհեռ բառը, որ միեւնոյն ժամանակ թէ՛ անաստուած և թէ անխիղճ կը նշանակէ։ Մենք կ'ուզենք որ նոյն իմաստն ունի գրեթէ բոլոր արեւելեան լեզուներու մէջ անհաւատ բառը։ Հեղինակին այս տեսութիւնը կ'արդարացնի նաեւ ընդհանրապէս եկեղեցական պատմական երեւոյթներով։ Արեւելեան եկեղեցին անցեալին մէջ դատապարտեց պաշտօնական եկեղեցիի դաւանանքէն տարբեր ըմբռնումներ ունեցողները, զԱրիոս, զՄակեդոն, զնեստոր եւայլն և անոնց ճակատին «պիղծ» դրոշմը կ'ընդունէ պաշտօնապէս։ Հեղինակը իրաւունք ունի արեւելցիներու կրօնասիրութիւնը մանաւանդ չեչտելու և ըսելու թէ «Յիսնամեայ մէջ 100էն հազիւ երկուքը իրենց կրօնական պարտականութիւններով կը հետաքրքրուին, մինչդեռ Ռուսաստանի մէջ 100էն հազիւ երկու մարդ կրօնքով չի չահագրգռուիր»։ Մենք կ'ուզենք որ արեւելցիներու կրօնական այս չերմ զգացումներու ծընունդն են համաչխարհային կրօնական բոլոր մեծ դրութիւնները, Զրնական, Բուդդապական, Աստրա-Բարեկական, Գնոստական, Զրադաչտական, Մովսիսական, Քրիստոնէական և այլ կրօններն ու կրօնա-բարոյական դրութիւնները։

Արեւելեան եկեղեցիները, կ'ըսէ իշխան Մաքս, հանրային բարոյականին և կեանքին վրայ չատ մեծ ազդեցութիւն չունին։ Ո՛չ միայն մասնաւոր անհատներ այլ նաեւ ընկերական կեանքի ամէն ասպիճանի վրայ գտնուղներ կրօնական իրենց դիրքերուն մասին չերմ հետաքրքրութիւն կը ցուցնեն և այդ խնդիրներով կը զբաղին։ Բիւզանդական կայսրութեան միջնադարի Գալլիպոլիա և Կոստանդնի մեծէն սկսեալ չատ մը Թագաւորներ ասպետական ոգիով կը հակէին դէպի վանականութեան մասնագէտի մը չափ զբաղած են։ Սակայն արեւելեան եկեղեցիներուն բարեպաշտութիւնը արտաքին կը համարի հեղինակը ինքը կը խոստովանի թէ միաբանայի մէջ հարիւրէն երկու մարդ կը հետաքրքրուի իր կրօնական պարտականութիւններով, և միւս կողմէ Վալաքիոսեան, Քոնգի, Ռուվիեի, Սաբինի, Բլէմանսոյի հայրենիքը կաթոլիկութեան և Պապական եկեղեցւոյ համար երեք այս գովեստին արժանի քայլ մը չեն ստած վերջին տարիներս։ Ինչ որ կաթոլիկ բրոֆէսօրը կը մտածէ Արեւելեան եկեղեցիներու մասին, նոյն բաներով բնորոշական եկեղեցին կը մեղադրէ կաթոլիկ եկեղեցին, յայտարարելով որ ան քրիստոնէութիւնը արտաքին ձեւապաշտութեան վերածած է և ներքին քրիստոնէական կեանք չի մշակեր նոյն իսկ գիտութեան ընթացքը խափանել և մարդկային քաղաքակրթութեան կրօնական անձուկ ըմբռնումներով սահմանափակ չրջանակ մը քաշել կ'ուզէ։ Հայ եկեղեցւոյ մէջ ալ այժմ դժգոհութիւնը թէեւ ընդհանրապէս գերիշխող է, բայց մենք ո՛չ միւս մեծ եկեղեցիներու ճոխութեանն ու կռապաշտութեան հետեւորդ պատկերապաշտութիւնն ու անխոչականութիւնն ունինք և ոչ ալ մեր եկեղեցին աչխարհիկ ժողովրդի մը ձեռն ու կերպարանքն ունի։ Դիավելի միջին ճամբան կը պահենք, բայց դեռ չատ պէտք ունինք քրիստոնէական բարոյական կենսականութեան, քրիստոնէութիւնը գործնական կեանքի վերածելու, և այս տեսակէտով կրնանք միւս եկեղեցիներէն օգտուիլ։

Հեղինակը խօսելով արեւելեան ազգերու հոգեկան առանձնայատկութեանց վրայ կը գովէ անոնց մտաւոր փայլուն ընդունակութիւնները և երեւակայութիւնը։ Ցոյնք հին առեներ արեւմտեան ժողովուրդները բարձր քաղաքակրթութեան անընդունակ կը համարին և իմաստասիրական խնդիրներ ըմբռնելու անկարող։ Արեւելեան և արեւմտեան ժողովուրդներու քաղաքակրթական ձգտումներուն միջեւ պատմական անցեալին մէջ միշտ բացայայտ տարբերութիւն մը նշմարուած է։ Արեւելցին իր վառ երեւակայութեամբ կը տիրէ դիւցազներական խնդիրներով ասուածաբանութեան վերաբերեալ հարցերով, արեւմտեան ընդհակառակը այնքան ասելի գործնական է, որքան արեւելցին տեսականն։ Արեւմտեան իր ամէն գործածութեանց մէջ ոյնին ինքնին կը հարցնէ. «Ինչ չամ ունի»։ Արեւմտեան եկեղեցիներ գրեթէ բնաւ դաւանաբանական խորին հարցերու արծարծման պատճառ չեն եղած, արեւելեան եկեղեցիներ ընդհակառակը նոյն իսկ Քրիստոսի «անեծքի» ծնունդն իսկ ուզած են բացատրել։ Արեւելքի մէջ ծնունդ առած պատնդները զուտ դաւանական խնդիրներ կը յուզեն, արեւմտեան աղանդները կամ հերձուածները գործնական նշանակութիւն ունեցող հարցերով կը զբաղին և կը ձգտին մարդոց և Աստուծոյ յարաբերութիւնը որոշելու, ինչպէս որ դոյն փորձած են Պելագիոնք, Բողոքականք և այլն։

ՏՕՔԹ. Յ. ԹՕՓՃԵԱՆ

Ա. ՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ
ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՏԱԿԱՆ ԴԵԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Վ.

Երբ չենքերու չինութեամբ քաղաքներ և գիւղեր կը կազմուին, իրարու հետ ցամաքէն հաղորդակցութեան համար անհրաժեշտ են ճամբաներ. եթէ երկրագունտին ամէն մասերուն մէջ հողային կազմուածքը նոյն չափ դիւրին էր միայն խճուղիներով իրարու միացնել դանոնք, բայց ճամբայ մը բանալու արգելքները չատ են։ Ինչպէս յայտնի է, այս հատուածին մէջ չպիտի խօսինք մ'ալ գործիքներուն նկատմամբ, որոնք հողային ելեւէջներու հարթութեան համար կը գործածուին, ա՛լ միայն ճանապարհաշինական ըլլալով դանոնք կ'առնենք։ Ներկուղիի անցքին մէջ երեք գլխաւոր պատահականութիւններ կը ներկայանան.— Ա. Լեռները, որոնց չղթաներն իսկ կը բացուին կամարաձեւ, երկաթուղիի գիծերը անցնելու համար և կը կոչուին փողուղի (tunnel)։ Աչխարհի ամէնէն երկար փողուղիները կը գտնուին Չուիցերիա, որոնք ճաքատարդիական հրաչալիքներ են, բայց ինչ մեծութիւն ալ ունենան, գործական մեծ մաս մը չունին քան երկու ծայրի կամարները, որ յղկուած քարերու չարքով մը կրնան գծուիլ։ Բ. Ձորերու և ճամբաներու վրայէ կառուցանելի քարէ կամարակամուրջները (viaduc)։ Ասոնք թէև գծագրական տեսէ կեղծ ներկայացներ, բայց կրնան գանազան ձեւով պատրաստուիլ ձորերուն խորութեանը հասմամբ, ինչպէս մէկ չարք ոտքերու վրայ հաստատուած յաղորդական նեղ կամուրջներ. սաորին չարքը կիսաչրջանակաձեւ կամարներ. երկրորդ չարքէ մը աւելի նեղ կամարներու. ի հարկին այս չենքերը կրնան աւելի բարձրանալ մինչ իրարու վրայ. այս չարքերու նպատակը վիաեիւին հաստատութեանը համար է, որոնց մեծագոյն մասը դարձեալ Չուիցերիոյ մէջ կրնանք տեսնել Ալպեանց չղթաներուն մինչեւ պատահած ձորերու հաստատութեանը համար, բայց այնպարի տպաւորիչ մեծագործը չինուած է Վէնեակի (3603 մեդր երկայնութիւն)։ Գ. Դետերը, որոնց անչրպետին միացման համար կը ձգուին կամարներ և փայտէ, քարէ ու երկաթէ կրնան չինուիլ։ Անհատական գծագրական յօրինուածքի հարաստութեան աղբիւր մը, որուն մէկ կը բովանդակուին ճարտարապետականք և ճարտարապետականը, երկաթագործականք և քանդակագործականը, որոնցմէ առաջինը կը թուենք, ա՛յ միայն երկաթուղիներու յատուկ, այլ նաև աչխարհի գանազան կողմերը ձգտած կամ կառուցուած մեծ ու փոքր կամարներու տեսակներ և օրինակներ, ամանց կազմական և գծագրական բացատրութիւններովը։

Դարձդարձի կամրջակ (Pont tournant).— Հողային արուեստական խորուրեան (ափազան) մը վրայ բոլորակ տախտակամած մըն է, որուն մէկ ծայրը կապուած է ի հարկին ընդհանուր միջոցը կապոյտ ներկուիլ։ Բ. Հաճիճեղբ.— Հօրիզոնական ուղղութեամբ գիծերու յարմարական ուղղութեամբ գիծերու համար։ Ասոնցմէ առաջինին մէկ ծայրը կ'անցնի ներկաշուղիի գիծը, որուն չորեքանկիւնի գիծը կ'անցնի ներկաշուղիի գիծը, որուն չորեքանկիւնի ձեւ մը միայն ունի և նեղ փոսերու կամ վտակներու վրայէն անցքի մը ամէնէն պարզ միջոցներն են։ Եթէ գետը լայն է, այն ատեն չինութիւնը ծաւքեր է, որուն իբր օրինակ մէկ կը բերենք Ջուռնալօսայի (Իւսմանիա), Դանուբի թեւերուն վրայ ձգուած երեք յաջորդական, նոյն տիպարով, կամուրջներէն մեծը, որ աչխարհի ամէնէն երկայն է (3850 մեդր)։ Դանուբի այդ թեւին հոսանքին ցամաքը թէ՛ ճաքնախտ և թէ տատանաւոր երկար գործիքներ կը գտնուին Զուիցերիա, որոնք քարէ մը ձեւացած կլոր կոթով մը չեն կրնար յիշեալ ձորերու վերի ծայրին մինչեւ խորդ կիսաչրջանակին վերջաւորութեան բուն գիծը կոր է և յաջորդական երկու բուներէն բարձրացող ձորերու ծայրերու միացման գիծը դարձեալ կոր՝ բայց ո՛չ բոլորովին չրջանակի ձեղ մը, որուն ամէնէն խոր մասէն մինչեւ տախտակամածին մէջտեղ գտնուած մասը գրեթէ երեք կառասմարի բարձրութիւն, իսկ մինչեւ ափերը կը դիպէր, որոնցմէ մէկը խոտոր հետաքրքրասիրտ, դրամարկղի մը կը նմանէր և փոքր փականք մը ունէր։ Այդ առարկան կը հետաքրքրէր զինքը... Նա որովհետեւ պղինձէ գլխավ բանալին քանի մանէք, գաղափարները ղուարթութեամբ կը խորհէր անոր վրայ։ Բանալին կը խոթէր փականքին մէջ ու դուրս կը բերուէր... Թուղթեր կային հոն... Անոնք չաւ թանկագին ըլլալու էին, քանի որ մանաւանդ արկղամարի մը մէջ պահուած էին և անոր բանալին ալ այնքան կարեւորութիւն կ'ընծայէին։ Կրնար անոր մէջ ոչ ոքու ծանուցած ընել և թերեւս ծառայել իր սեփականի դիտաւորութեանց... Անմիջապէս ծրար մը կը չինէր այդ թուղթերով և անդամային լուացարանը կը դնէր զանոնք։ Գործին մէջ գործած առաւէն մինչեւ անառապահին անձնասպանութիւնը Լաթան առեն ունեցած էր այդ թուղթերը քննելու. ինչ պիտի ընէր զանոնք։ Կրնային իրեն վնասակար ըլլալ ատանք... Այդ իրիկուն դրկակ պիտի առներ... Թերեւս այդ թուղթերը ետ դարձնելուն չնորհիւ, որոնք քան տարեան աչխատութիւն կը ներկայացնէին, Օր. Սթանկէրսընի երախտագիտութեան արժանանար... Ամէն ինչ կարելի է այդպիսի ուղղի մը մէջ... Վերջապէս, ինչ որ ըլլար պատճառը, Լաթան դրկակ տարած էր Թուղթերը, ազատելու համար անոնցմէ։

Շարունակելի)

Գովազդներ

Ամենալաւ ժամանակակից մարիքներով տպարան, որ կարող է ամենայն տեսակ տպագրութիւններ շատ մեծ կատարելութեամբ եւ ամենայն արագութեամբ տպագրել։ Տպարանս գտնուում է Պոլսոյ ամենակենդանի մասում՝ Գալաթիոյ մէջ, Գալաթիա Սարայ հրապարակին մօտ, Ֆրանկ Ռէվիւ փողոցի վրայ, թիւ 13։

Ունի նաեւ մեծ պահեստ մը ամենայն տեսակ գրենական պիտոյից, որոնք կը ծախուին ամենաէժան գներով։

Ունի նաեւ մեծ պահեստ մը ամենայն տեսակ գրենական պիտոյից, որոնք կը ծախուին ամենաէժան գներով։

Ընդունում է նաեւ ամենայն տեսակ գրքերու կազմութիւն, ինչպէս նաեւ ամենայն տեսակ գրքերու ծախք։

Ընդունում է նաեւ ամենայն տեսակ գրքերու ծախք։

Ֆրանկ Ռէվիւ, Գալաթիա Սարայ հրապարակին մօտ, թիւ 13

Eau Avellane

ՕԴԱՓԱՐ Ի. Բ. ՓՈՍՏՈՎՍԿԻ ՍԱՂԱՐԻ

ՖԱԲՐԻԿԱՆՏ ԱՐՏՆԱՎԱՃԱՌՔԻ

Գործարան

ԼԻՊԱ ՄՏՅԱՆԻ ԲԱՐՁՐԱԿԱՐԳ ՕԴԱՓԱՐ

Ի. Բ. ՓՈՍՏՈՎՍԿԻ ՍԱՂԱՐԻ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐ

ՍԱՊՈՆ

ՕԴԱՓԱՐ

ՍՈՒՐՀԱՆՔՆԵՐ

ՄՈՄ

ԱՐԱՐԱՏ ԵՎ ՆՈՐ ԴԱՐԵՐ

ԲԱՐԵԳՈՐԾ ԹԵՐԹ

ՀՈՍ ՔԱ ՆԱՖԱԼԵ

Ո.

Ծովի ալիքները սպառնում էին նավակին, եւ նա ուժասպառ էր լինում թիակահարելուց։

— Ինչ ասես որ չի լինում այս աշխարհում, — մտածում էր Գիլու, — ես ինչ ապրեցի այս մի քանի տարվա ընթացքում։ Ինչ տանջանքներ կրեցի, ինչ զրկանքներ տեսա, ինչ վշտեր ու դառնություններ ճաշակեցի, մինչեւ որ հասա այս ծովեզրին։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրախություն չեմ ճանաչում, ոչ մի հաճույք չեմ վայելում, ոչ մի ժպիտ չեմ տեսնում իմ դեմքին։ Ես ինձ համար ոչ մի ընկեր չունեմ, ոչ մի հարազատ, ոչ մի բարեկամ։ Ես ինձ համար ոչ մի հայրենիք չունեմ, ոչ մի տուն, ոչ մի ապաստան։ Ես ինձ համար ոչ մի հանգիստ չունեմ, ոչ մի խաղաղություն։ Ես ինձ համար ոչ մի ապագա չունեմ, ոչ մի հույս։ Ես ինձ համար ոչ մի սեր չունեմ, ոչ մի սիրելի։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, եթե ոչ այս ծովը, որ ինձ ամեն վայրկյան կարող է կուլ տալ։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, եթե ոչ այս նավակը, որ ինձ ամեն վայրկյան կարող է խորտակել։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, եթե ոչ այս թիակները, որ ինձ ամեն վայրկյան կարող են կոտրվել։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, եթե ոչ այս ուժասպառ ձեռքերը, որ ինձ ամեն վայրկյան կարող են ընկնել։ Ես ինձ համար ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, եթե ոչ այս ուժասպառ մարմինը, որ ինձ ամեն վայրկյան կարող է մեռնել։